

πολλά λεπτά. Ἄλλὰ ὁ παλαιὸς ὁ μακεδονομάχος, ἤξερε νὰ ἐφορμᾷ, κατὰ παντὸς ἐχθροῦ καὶ νὰ νικᾷ. Καὶ ἐχθρὸς, στὴν περίστασι αὐτή, ἦτανε τὸ χρῆμα.

Ἄλλὰ ὅπως μὲ τοὺς παλαιούς Βουλγάρους, ἔτσι καὶ μὲ τὸν παντοδύναμον «παρᾶ», πολέμησε καὶ νίκησε. Ἀπὸ ἐδῶ τὰ εἶχε, ἀπὸ ἐκεῖ τὰ εἶχε, κατάφερε ντόπιους ἀρκετούς, κατάφερε καὶ ξενιτευμένους Νιαουσσαίους, κατάφερε καὶ μερικοὺς ποὺ ἦσαν στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἶχανε δολλάρια, καὶ τοῦ δῶσαν τὸ ποσόν.

Ἐλεύθερος τώρα ὁ Γκαρνέτος, μποροῦσε νὰ ὀλημερίζη, νὰ νυχτῶν, νὰ ξενυχτᾷ καὶ νὰ ξημερώνη, στοῦ σχολείου τὸν περίβολο. Ὁ πύργος, πειὰ, ποὺ ἦταν μιὰ ἐπίδειξις, πέτρινη, δυνατὴ, ἀτράνταχτη τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεώς του καὶ τοῦ μεγάλου του ἔρωτος, ὑψοῦτο ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα, πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἄλλὰ ἡ δασκάλα, ἡ Σουφλιώτισσα, παρ' ὅλα τούτα τὰ «μνημεῖα» καὶ τὰ δείγματα τοῦ μεγαλείου καὶ τῶν θαυμάτων τῆς ἀγάπης, οὔτε συμπάθειαν ἠσθάνθη, οὔτε ἐνδιαφέρον γι' αὐτόν. Ἄγνωστον γιὰτί. Ὁ Γκαρνέτος ἦταν νέος καὶ καλός. Τότε τὸ λοιπὸν γιὰτί; Τὴν τρώμαξε τὸ ζωηρόν τοῦ χαρακτήρος του, τὸ παράφορο καὶ τὸ ἀσυγκράτητο τοῦ παλαιοῦ πολεμιστοῦ;

Ποιὸς ξέρει;...

Ὁ Γκαρνέτος, γιὰ νὰ δείξη καὶ παγιώσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του, ἐνετείχισε τὴν πλάκα ἐκείνη, ἡ ὁποία, μὲ τὸ πέτρινο στόμα τῶν γραμμάτων της, φωνάζει καὶ θὰ φωνάζη, στοὺς Νιαουσσαίους, τὴν ρωμαντικὴ πρωτοβουλία τοῦ Γκαρνέτου καὶ συγχρόνως τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀδιάσειστον τοῦ ὠραίου ἔρωτός του.

«Πρωτοβουλία Ἐλαμ. Γκαρνέτου...»

Ἄλλὰ ἡ Σουφλιώτισσα δὲν συγκινήθηκε μ' αὐτά.

Καὶ μόλις ὁ πύργος ἐτελείωσε καὶ ἐτοποθετήθη τὸ ρολόγι, ἀπάνω ψηλά στὴν κορυφή, καὶ ἄρχισαν ἡ καμπάνες νὰ χτυποῦν, καὶ νὰ φωνάζουν, σ' ὅλη τὴν πόλιν, μὲ τὰ χάλκινά τους στόματα τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως τὰ ἐπινίκεια, ἐνὸς ἀπλοῦ ἀνδρώπου καὶ ἀκουγόταν ἡ βουὴ κάτω ὡς τὸν Κοπανᾶ κι' ἀπάνω ὡς τοῦ Βερμίου τὶς πλαγιές καὶ ἐτύπησε ὅλη ἡ Νιαούσσα καὶ πῆγε γιὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἔργον, καὶ νὰ θαυμάσῃ, ἕνας μονάχα ἔμεινε κουφός.

Ἡ Σουφλιώτισσα δασκάλα...

Ἐζήτησε ἀπὸ τὴν κοινότητα νὰ φύγη, καὶ ἔφυγε γιὰ τὸ Σουφλί, σὰν νὰ τὴν κυνηγοῦσαν οἱ ἡχηροὶ καὶ δυνατοὶ ἦχοι τῶν κωδῶνων τοῦ ὀρολογίου, ποὺ χτυποῦσαν τὶς ἀπέραντες τὶς ὄρες καὶ τὰ ἀτελείωτα τὰ τέταρτα τοῦ πάθους ἐνὸς ἔρωτευμένου, τὶς ὄρες καὶ τὰ τέταρτα τῆς ἀναμονῆς, ποὺ τὰ ἀκομπανιάριζε μὲ τοὺς χτύπους τῆς πληγωμένης του καρδιάς...

Ἡ δασκάλα οὔτε ξαναγύρισε.

Οἱ χτύποι τῆς καμπάνας δὲν φθάνουνε ὡς τὸ Σουφλί...

***

Ἄλλὰ ἂν ἡ δασκάλα δὲν ἄκουσε τοὺς ἦχους καὶ τὰ σήμαντρα, γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ, τ' ἀκούσανε οἱ «εὐσεβεῖς», ποὺ δῶσανε τὸν ὀβολό τους, γιὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτά.

Στὸ σημεῖον μάλιστα αὐτό, ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων τοῦ ὀρολογιοῦ, ἔφθασεν ἕως τὴν Ἀμερικὴν. Καὶ ἦρθαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πέρα διαμαρτυρίες.

—Γιατί ὁ Γκαρνέτος, ποὺ δὲν ἔδωσε οὔτε πεντάρα, γιὰ τὸν πύργο καὶ γιὰ τὸ ρολόγι, νὰ θάλῃ μόνον τ' ὄνομά του, στὴν ἐντειχισθεῖσαν πλάκα καὶ νὰ μὴ θάλῃ ὅλων τῶν δωρητῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπίθετα;

«Δικαίωμα ὁ ἔρωτος» λέγει κάποιος σοφός. Ἄλλὰ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὶς θεωρίες δὲν τὰ γνωρίζουν στὴν Ἀμερικὴ.

Καὶ ἕνα πρωί, οἱ ἐν Νιαούσῃ «εὐσεβεῖς», ὡς ἀντιπρόσωποι καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ τοιούτων, ἐπῆραν τὰ κουμπούρια τους, ἐπῆγαν στοῦ σχολείου τὴν αὐλή, καὶ ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν τὴν πλάκα, ποὺ ἦταν ἐντειχισμένη στὸ ρολόγι καὶ τὴν κάμαν θρίμματα.

Ἀπὸ τότε ἔσπασε ἡ πλάκα καὶ ἔμεινε ἔτσι, χαίνουσα πληγὴ στοῦ ρολογιοῦ τὸ στήθος γιὰ νὰ συμβολίζῃ ἴσως τὴν ἄλλη τὴν πληγὴ, ποὺ ἔμεινε κι' ἐκείνη ἀνοιχτὴ καὶ αἱμάσσουσα μέσα στὴν καρδιά τοῦ σχόντος τὴν «πρωτοβουλίαν» Νιαουσσαίου.

Μὰ παρ' ὅλα τὰ σπασίματα τῶν πιστολιῶν, τὸ ὄνομα τοῦ Γκαρνέτου, μαζὺ μὲ τὴν πρωτοβουλία του φιγουράρει καὶ θὰ φιγουράρῃ στοὺς αἰῶνας, ἐφόσον ὁ πύργος θὰ στέκεται ἐκεῖ καμωρωτός.

***

Ἐπειτα ἀπὸ κάμποσον καιρὸ, τῶν εὐσεβῶν τὸ σύνολον ἐνετείχισεν ἀπάνω ὑψηλά μιὰ ἄλλη πλάκα μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δω-

ρητῶν.

«Δαπάνη τῶν ἐν Βοστώνῃ καὶ Νιαούσῃ... Νιαουσσαίων κλπ.»

Καὶ ἀπὸ κάτω τὰ ὀνόματα. Μὰ εἶνε τόσο ὑψηλά, καὶ τόσο τὰ γράμματα μικρά, ποὺ κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὰ διαβάσῃ.

Ἔργον ἐπιδείξεως ἀπλοῦν.

Ἐνῶ ἡ ἄλλη πλάκα μὲ τὰ πολὺ μεγάλα γράμματα, εἶνε ἔργον μιᾶς δυνάμεως ποὺ συνταράσσει τοὺς ἀνθρώπους. Τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Ἐρωτος!...

***

Καὶ ὁ Γκαρνέτος;

Ὁ Γκαρνέτος τώρα εἶνε πρόεδρος τῶν μακεδονομάχων τῆς Νιαούσσης.

Οἱ παλαιοὶ συμπολεμισταὶ του, τοῦ ἀναγνώρισαν τὴν τιμὴν αὐτὴν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ κοινότης τῆς Νιαούσσης, τοῦ ἀπένευσε μιὰ ἄλλη τιμὴ, ἐπίσης σπουδαία καὶ ἀξία λόγου.

Κάθε βράδυ τῆς Τυρινῆς Ἀποκρηᾶς, οἱ μασκαράδες τῆς Νιαούσσης «Μπούλες», «Γιαννίτσαροι» καὶ «Μάσκαρες» — καὶ εἶνε ἑκατοντάδες οἱ μεταμφιεσμένοι καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς τάξεις τῆς κοινότητος — μαζεύονται χωρὶς κανεὶς νὰ λείπῃ, σὲ μιὰ τοποθεσία, τὸ «Καμένο», γιὰ νὰ χορέψουνε ὅλοι μαζὺ, τὸν τελευταῖο, τῆς χρονιάς, ἀποκρητικὸν χορὸν.

Ἐκεῖ πιάνονται χέρι μὲ χέρι, ὅλοι, σὲ μιὰ ἀτελείωτη γραμμὴ. Εἶνε ὁ τελευταῖος, εἶπαμε, αὐτὸς τῆς Ἀποκρηᾶς χορός, γιὰτί ἔπειτα θὰ σκορπισθοῦν γιὰ νὰ γλεντήσουνε στὰ σπίτια τους, ἢ θὰ ἐπισκεφθοῦνε φιλικὰ σπίτια καὶ συγγενικά, νὰ τραγουδήσουν καὶ νὰ εὐχηθοῦνε. Ὅλα τὰ σπίτια, τῆ βραδυὰ ἐκείνη, εἶνε ἀνοικτά.

Γιὰ τοῦτο, τὸ λοιπὸν, θὰ πιαστοῦνε ὅλοι στὴ γραμμὴ, γέροντες καὶ νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πλούσιοι καὶ φτωχοί, στὸν τελευταῖον καὶ ἀποχαιρετιστήριον τῆς Ἀποκρηᾶς χορόν. Ἐ, λοιπὸν, τὸν γενικὸν αὐτὸν χορόν, τὸν ἐπίσημον, τρόπον τινά, ὑπαίθριον αὐτὸν χορόν, κατὰ παραχώρησιν κοινήν, θὰ τὸν σύρῃ πρῶτος, ὁ Γκαρνέτος, πάντοτε...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΣΑΣ

Νιαουστινὴ ἀρχόντισσα μὲ τὴν γιορτινὴ στολή της.

Θεμιστοκλῆν Ρ. — Ἡ πάθησίς σας δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπελπίξῃ διότι τὰ ἀρτηριακὰ φυσιήματα ὀφείλονται ἐνίοτε εἰς τὴν ἀναιμίαν, χλωρῶσιν καὶ καχεξίαν οὐχὶ δὲ εἰς ἀλλοιώσεις τῶν ἀγγείων. Συσιστῶ τόνωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ παρακολούθησιν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ σας.

Λιπὸ ψυχρον. — Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τὰ οὔρα εἶνε πάντοτε ἀλκαλικά, ὅταν αἱ παθήσεις ὀφείλονται εἰς τὴν κύστιν, σπανίως δὲ ὅταν αἱ παθήσεις ὀφείλονται εἰς τοὺς νεφρούς. Ἡ οὔροτροπὴ καθὼς καὶ τὸ Helmithol ἐνδείκνυται.

Νεαρὰν μητέρα. — Σινηθῶς ἡ πρασίνη χροιά στὴν βρεφικὴν ἡλικίαν ὀφείλεται εἰς μολύνσεις τοῦ ἐντέρου ὑπὸ τινος χρωστικοῦ βακτηριδίου εἰς τὴν χρωστικὴν τοῦ ὀποίου ὀφείλεται τὸ πράσινον

χρῶμα τῶν κενώσεων. Ζητήσατε ἀπὸ τὸν παιδίατρόν σας συμβουλὰς. Φάρμακα κατὰ τῆς πρασίνης διαρροίας τῶν νεογνῶν εἶνε τὰ ἀντισηπτικά τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, ἰδίως τὸ γολλακτικὸν δξύ, τὸ Λακτεδὸλ, ἡ βενζοϊκὴ ναφθόλη β' καὶ ἄλλα.

Σ π υ ρ. Π ε τ ρ. — Πρωτίστως νὰ γίνῃ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ ὕγρου κατὰ Gram διὰ Neisser. Καὶ ἂν εἶνε ἀρνητικὸν τότε τονώσατε τὸν ὀργανισμόν σας μὲ ἐνέσεις Cacodylate de soude des 0,10 καὶ Glycérophosphate de soude des 0,20, συγχρόνως καὶ τὰς δύο. Ἄν δὲ εἶνε θετικὸν τότε καταφύγετε εἰς οὔρολογον εἰδικὸν πρὸς τελείαν θεραπείαν τῆς ὑποτροπιασάσης, πιθανῶς, νόσου σας.

SOS Πύργον. — Ἐπαλείψετε μὲ ὄξος, ἢ μὲ ἀλοιφήν τοῦ ὀδραργύρου καὶ κατόπιν σαπωνοῦχον λουτρόν, μὲ προσοχὴν, διότι πολλάκις ἐπακολουθεῖ δερματίτις.

B. I. B. I. — Αἱ ἐξάψεις αὗται ὀφείλονται εἰς νευρικὴν αἰτίαν. εἶνε σύνηθες εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν. Μεταχειρισθῆτε τὸ βρωμοοῦχον νάτριον, τὴν Βαλεριάνα καὶ τὸ θέρος θαλάσσια ψυχρὰ λουτρά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. Α.